

Interpellation från Alexandra Steinholtz (M) till socialnämndens ordförande Eva Christiernin (S) om arbetet mot hedersrelaterat våld och förtryck

61 procent av de utrikesfödda flickorna i nionde klass i Uppsala kommer inte att få bestämma själva vem de ska gifta sig med. Tack vare organisationen TRIS har vi i kommunen en bra uppfattning av hur många det är som varje dag får sin frihet inskränkt av familjemedlemmar.

Från 1 januari 2018 till sista juli 2019 anmäldes 52 fall av hedersrelaterat våld och förtryck till socialtjänsten. Enligt en undersökning som UNT genomfört lämnades 36 av dessa utan åtgärd. Det handlar därmed inte bara om att upptäcka dessa utsatta barn och unga utan också om vilka åtgärder som faktiskt vidtas. Det måste finnas ett batteri av åtgärder som alla kan sättas in snabbt.

Socialtjänsten får idag kritik för att kompetensen hos medarbetare inte finns i denna fråga och för att många av anmälningarna läggs åt sidan. Det är mycket allvarligt och drabbar både de barn och unga som inte får hjälp idag, men också om det i förlängningen leder till hedersutsatta i framtiden drar sig för att anmäla och be om hjälp. Redan idag är det en mycket liten andel som faktiskt ber om hjälp att ta sig ur ett liv där någon annan, ofta en familjemedlem, bevakar varje steg. Vi måste göra vad vi kan för att både förebygga och hjälpa de som redan utsätts för våld och förtryck i hederns namn.

Med anledning av ovanstående vill jag fråga socialnämndens ordförande följande:

- Hur arbetar Socialförvaltningen i möte med barn och unga som uppger att de utsätts för hedersförtryck eller våld?
- Hur avser mittenstyret säkerställa att Socialförvaltningen har den kompetens och det stöd som behövs för att arbeta med hedersärenden?
- Vad avser den styrande minoriteten göra för att inga anmälningar om hedersrelaterat våld och förtryck ska lämnas utan åtgärd?
- Används TRIS, och den kompetens de besitter, för att hjälpa i enskilda ärenden?

Alexandra Steinholtz (M)

19 oktober 2019

